

Dominika Darndiová
MU, Lékařská fakulta,
Brno

Tamara Dendisová
UK, 1. lékařská fakulta,
Praha

Kristína Filová
Univerzita Tomáše Bati,
Fakulta multimediálních
studií, Zlín

Jonáš Gloss
VUT, Fakulta strojního
inženýrství, Brno

Dana Chrapanová
MU, Pedagogická
fakulta, Brno

Nikola Jančíková
UK, 1. lékařská fakulta
Praha

Ivana Juráková
MU, Ekonomicko-
správní fakulta, Brno

Júlia Konôpková
VUT, Fakulta
informačních
technologií, Brno

Ondřej Kováč
UK, Matematicko-
fyzikální fakulta, Praha

Katarína Kučerová
UK, Evangelická
teologická fakulta,
Praha

Ondřej Lichtner
VUT, Fakulta
informačních
technologií, Brno

Simona Makovská
VŠE, Fakulta
mezinárodních vztahů,
Praha

Lenka Medvedová
UK, Právnická fakulta,
Praha

Zuzana Pačutová
VŠE, Fakulta
mezinárodních vztahů,
Praha

Lucie Plevová
Univerzita Tomáše Bati,
Fakulta multimediálních
studií, Zlín

Soňa Podstupková
Univerzita Tomáše Bati,
Fakulta multimediálních
studií, Zlín

David Puna
UK, 2. lékařská fakulta
Praha

Lenka Sedláčková
Veterinární a farm.
univerzita, Farm.
Fakulta, Brno

Lucia Sommerová
MU, Přírodovědecká
fakulta, Brno

Magdaléna Spišáková
MU, Ekonomicko-
správní fakulta, Brno

Simona Szabová
MU, Fakulta sociálních
studií, Brno

Barbora Tóthová
VŠE, Fakulta
mezinárodních vztahů,
Praha

Jakub Uhrík
MU, Přírodovědecká
fakulta, Brno

Mária Uhrinová
UK, Filozofická fakulta,
Praha

Výroční zpráva 2009

NADACE

PRO ROZVOJ VZDĚLÁNÍ

Anežská 10, 110 00 Praha 1

Jan Broulík

Petronela Darnadiová

Maksim Demenkov

Martina Hanusková

Ota Hlinomaz

Lucie Hromková

Zuzana Jirglová

Anna Maňasová

Obsah

Úvodní slovo Ing. Václava Foglara	1
O nadaci	2
Projekt Lehčí rozběh	3
Stipendia pro slovenské studenty 1. ročníků VŠ v ČR	
Projekt Asistenti pro nevidomé a hendikepované děti	4
Adéla Valošková; Roberto Lombino; Tadeáš Holeček	
Projekt Krok k lepšímu zaměstnání	6
Marcela Sviželová; Martina Šebáková; Sergej Krylov; Jarmila Pohlodková	
Projekt Hudební nástroje pro hendikepované děti	8
Karel Lukáš; Klub Pharos; MŠ, ZŠ a SŠ, Hradec Králové; Erik Mináč; Jakub Tomeš; Petra Mikulová	
Projekt PC pro hendikepované děti	11
Matouš Stráník; Denis Žíla; Martin Malíček; Tomáš Sobek; Asociace rodičů a přátel nevidomých dětí	
Projekt Učebnice pro nevidomé děti	14
Asociace rodičů a přátel nevidomých dětí; Josefína Kolářová; Natálie Aujezdská; Barbora Daňková	
Projekt Za vzděláním do zahraničí	16
Maksim Demenkov; Alena Pejčochová; Zuzana Jirglová; Zuzana Šimková; Jana Svačinová; Anna Maňasová; Hana Veselá; Jakub Matocha; Tomáš Szabo; Zuzana Wallnerová; Petra Vymětalíková; Martina Tajbnerová; Lucie Stacke; Martina Hanusková; Jan Broulík; Lucie Hromková; Ota Hlinomaz; Petronela Darnadiová; Lucie Pelcová; Barbora Němcová	
Jednotlivci	25
Vojtěch Bašta; Lukáš Ďuriga	
Podpora mimo projekty	26
Letní tábor pro romské děti; Dobré ráno, Slovensko! (Dokumentární film)	
Projekt Adopce na dálku (uzavřený projekt)	28
Devět dětí ze Zakarpatské Ukrajiny	
Finanční zhodnocení činnosti Nadace pro rozvoj vzdělání . .	29

Úvodní slovo

Vážení přátelé,

začal bych dobrou zprávou, kterých je v dnešních časech vždycky málo. Naše Nadace pro rozvoj vzdělání v minulém roce rozdělila stejně, respektive o několik desítek tisíc korun více, než v roce předcházejícím. To, že je krize a je méně zdrojů, neznamená, že je potřeba méně pomáhat než v období růstu, spíše naopak.

Každým rokem se zamýšlím, jestli orientace naší Nadace na podporu vzdělání je správná. A vždy konstatuji, že jsem rád, že naše nadace je zaměřena právě tímto směrem. Odborně připravení lidé zvládnou změny hospodářských, sociálních i politických cyklů výrazně úspěšněji než jiní a jen oni jsou tvůrci jejich řešení.

Na otázku, kterou často dostáváme, co ale dává nadace nám, dárcům, si myslím, že platí stará pravda: Když děláš stále to samé, dostáváš to samé a jsi tím ovládán. Ztrácíš pokoru pro svět kolem.

Úplně v jiném světě se ocitnete při rozhovoru s matkami, učitelkami a zároveň tvůrkyněmi učebnic pro nevidomé děti tak, aby mohly spolu s ostatními zdravými spolužáky absolvovat vzdělávání v integraci. Je důležité, aby postižené děti nebyly na začátku svého života posunuty na okraj společnosti. Jsem přesvědčen, že tito lidé bojují za důstojnost těchto dětí v současnosti i budoucnosti. A jsou to skuteční hrdinové všedních dní. Naše podpora je odměnou pro nás, že se můžeme podílet na tak smysluplné věci.

Další příklad z minulého roku. V minulém úvodním slovu jsem napsal: *Není povinností osudu, aby nás zahrnoval výhodami. Ten, kdo poznal a pocítil plodný půvab vděku, přestane být pouhým příjemcem a život se pro něj stane mnohotvorným řetězcem dávání a přijímání. Všem obdarovaným naši nadací přeji tuto kouzelnou schopnost být vděčný, neboť člověka podněcuje, aby i on sám se chtěl stát darem pro jiné lidi.*

V tomto odhodlání či touze, vidím ten gen „poslání“, který máme každý v sobě. Tady je také správné říci děkuji všem obdarovaným i za přijetí tohoto závazku.

Na jaře 2009 se nám ozvala Andrea Kijačiková, která od nás 2 roky dostávala stipendium v rámci projektu *Lehčí rozběh*. Bez jakéhokoliv vyzvání nám poslala dopis, ve kterém vysvětlila, že skončila vysokou školou, v současnosti pracuje jako lékařka v Německu a chtěla by nějakým způsobem vrátit to, co do ní nadace po dva roky jejích studií investovala. Tato pomoc byla pro ni tak zásadní, že na ni nezapomněla. Ptá se, jak může být nápomocna, kam má poslat peníze.

Pokud je nějaké nebe, tak tato dnes již mladá lékařka, dej jí pán Bůh dlouhé zdraví, jistě do něj jednou přijde. Budou v něm lidé jako ona, kteří jsou vzdělání, rádi pracují a pomoc potřebným považují za svoji přirozenou potřebu. Žít s takovými lidmi je skutečný ráj. A teď opisuji od Horatia: *Mutato nomine, de te fabula narratur*. Změň jméno a příběh může být o tobě!

Václav Foglar

Předseda Správní rady Nadace pro rozvoj vzdělání

O Nadaci pro rozvoj vzdělání

Naše Nadace pro rozvoj vzdělání pomáhá dětem a mladým lidem již osm let. Její zakladatelé a zároveň členové správní rady – Václav Foglar, Peter Vajda, Fedor Gál – určili jako hlavní náplň nadace podporu a rozvoj všeobecné vzdělanosti. Zřizovatelem je PROXY – FINANCE, a.s. Naší cílovou skupinou jsou děti s tělesným nebo mentálním hendikepem a studenti vysokých škol.

Každým rokem v naší nadaci přibývá nový projekt. O svoje otevření si řeknou samy tím, že se na nás začnou obracet děti nebo jejich rodiče o pomoc. A my se snažíme vyjít jim vstříc. V roce 2009 jsme tak nabídli novinku *Učebnice pro nevidomé děti*. Pomáháme rodičům nevidomých dětí v integraci na běžných ZŠ financovat unikátní a originálně výtvarně zpracované učebnice z knihařské dílny Orbis Tactus. Tuto dílnu jsme díky naší štědré finanční podpoře na technické vybavení pomohli v minulém roce založit.

Pokračovali jsme ve všech projektech z let minulých. Naše několikaletá pomoc, určená různě hendikepovaným dětem a mládeži, nás utvrzuje a přesvědčuje v tom, že projekty, které Správní rada Nadace pro rozvoj vzdělání schválila jako svůj program, jsou užitečné a mají ohlas:

V *Adopci na dálku* již sedm let podporujeme devět dětí ze Zakarpatské Ukrajiny prostřednictvím Střediska humanitární pomoci Diecézní charity ostravsko-opavské. Stále atraktivní je pro slovenské vysokoškoláky v České republice projekt *Lehčí rozběh*, v rámci něhož se můžou vždy na začátku školního roku ucházet o stipendia. Pokračovali jsme rovněž v projektu *Asistenti pro nevidomé a hendikepované děti*. Podpořili jsme v něm tři děti v integraci, které ke svému fungování potřebují osobního nebo pedagogického asistenta.

Rovněž šel dál projekt *Krok k lepšímu zaměstnání*, který motivuje děti z dětských domovů, aby se dál vzdělávaly v různých profesních kurzech. V roce 2009 dostaly podporu čtyři z nich.

Počítač je v dnešním světě již nepostradatelný. Pro tělesně postižené děti to platí dvojnásobně, proto Nadace pro rozvoj vzdělání jim počítače už pět let pomáhá nakupovat prostřednictvím projektu *PC pro hendikepované děti*. V roce 2007 jsme náš program podpory rozšířili i o financování hudebního vzdělání tělesně postižených nebo koupi hudebního nástroje pro nevidomé konzervatoristy. V roce 2009 se tak ze štědrého nadačního daru v rámci projektu *Hudební nástroje pro hendikepované děti* těšila jedna dívka a tři kluci a v rámci Klubu Pharos a školy v Hradci Králové pak celé skupiny dětí, které budou hrát na africké bubny, jež jim nadace zakoupila.

Naším záměrem je i v budoucnosti pokračovat v započatých projektech, pokud jsme se přesvědčili, že plní svůj smysl a pomáhají na konkrétním a správném místě. Zároveň chceme naši podporu rozšířit a hledat další „bílá místa“, kam se peníze potřebným dostávají ze státní kasy jen velice problematicky.

Projekt

Lehčí rozběh

Nadace pro rozvoj vzdělání pokračovala v projektu **Lehčí rozběh** už pátým rokem. Stipendijní program je určen slovenským studentům prvních ročníků VŠ v ČR a českým studentům na Slovensku. Ve školním roce 2009/2010 se o stipendium ucházelo 32 studentů. Podmínkám vyhovělo 24 mladých lidí. Jedenáct z nich studuje v Brně, tři ve Zlíně a deset je studenty pražských vysokých škol.

Informace o našem stipendijním programu jsou k dispozici pouze na našich webových stránkách. Správní rada rozhodla, že nebudeme inzerovat v žádném tisku. Když jsme náš stipendijní program zveřejňovali v médiích, přihlásilo se mnoho studentů, kteří naši pomoc viděli jenom jako možnost přijít k dalším penězům a jejich sociální situace nebyla tak tíživá. Naším záměrem je toto stipendium dávat lidem, kteří jsou skutečně ve hmotné nouzi a ta je nutí být aktivními. Na internetu naši nadaci lehce najdou. Na pohovorech ale zjišťujeme, že v tomto případě jako nejspolehlivější reklama funguje ta ústní, kdy starší studenti radí mladším kolegům ze Slovenska, aby se obrátili na naši nadaci.

Žadatelé o stipendium měli napsat esej na téma: Jak chci v budoucnu já pomáhat potřebným a přispívat tak k myšlence filantropie. Kdo z těch, kteří pomáhají, mne inspirují? Jsem ochoten dělit se s těmi, kteří to potřebují, o svůj zisk?

Nadace přiděluje na školní rok každému studentovi stipendium ve výši deset tisíc korun, v případech, kdy je sociální situace uchazeče opravdu vážná, může jít i o vyšší částku. V tomto školním roce jsme stipendia přidělili sedmi studentům. Studenti dostávají polovinu stipendia v zimním a druhou polovinu v letním semestru. Nadace dala v roce 2009 na projekt **330 000 Kč**.

Projekt

Asistenti pro nevidomé a hendikepované děti

Již před pěti lety jsme zařadili do svého programu projekt, ve kterém podporujeme nevidomé a jinak hendikepované děti tím, že spolufinancujeme jejich pedagogického nebo osobního asistenta. Protože na financování pedagogických asistentů začaly ze zákona přispívat obecní úřady, nadace přispívala na plat asistentů jen u dětí, jejichž rodiče prokázali, že pomoc ze státní správy nepřišla, a jsou tedy odkázáni na jinou pomoc.

V roce 2009 jsme podpořili tyto děti:

Adéla Valošková, 8 let, Havířov, 30 000 Kč

Od maminky Adély:

Díky vašemu nadačnímu příspěvku jsem začátkem tohoto roku měla možnost začít využívat asistenční služby pro svou dceru Adélu s diagnózou dětského autismu. Asistenční služby jsou využívány v rámci sociálních služeb města Havířova – odlehčovacích služeb, většinou 2× týdně v odpoledních hodinách. Při volnočasových aktivitách asistentka dceru vyzvedává a přivádí zpět přímo v místě bydliště, je to tedy asistenční služba „od dveří ke dveřím“. Mezi běžné aktivity patří například plavání, bruslení, procházky, hra na dětském hřišti, bobování apod.

V oblasti rozvoje učebních dovedností jsme ve spolupráci s koordinátorem volili pravidelný nácvik v prostorách služeb. Vzhledem k psychické i časové náročnosti, kterou takováto intenzivní výuka přináší, jsem opravdu ráda, že část práce s dcerou a její výuka a stimulace je zajišťována asistenčními službami. U Adélky je patrné zlepšení v dovednostech.

Čas, který Adélka se svými asistenty tráví, mi umožnil věnovat se napří-

klad studiu speciální pedagogiky v procesu výchovy a vzdělávání dětí s autismem, nově se účastním zakládání Občanského sdružení pro rodiče dětí s autismem v našem městě. V duchu hesla „Pošli to dál“ budu mít v budoucnu i já možnost předat pomoc vaší nadace dalším rodinám a dětem s autismem. Za pomoc děkuji Kateřina a Adélka Valoškovy.

Roberto Lombino, 13 let, Praha, 20 000 Kč

Od maminky Roberta:

Jako rodič nevidomého dítěte si velice vážím pomoci, kterou Nadace pro rozvoj vzdělání poskytuje mému synovi tím, že opakovaně přispívá na úhradu nákladů výuky předmětu Prostorová orientace. Integrace při vzdělání nevidomých dětí je podle mého názoru velice důležitá jak pro nevidomé děti samotné, tak i pro celou naši společnost. Jde však o speciální proces (vlastně již od MŠ). Všichni dobře víme, že co je speciální, bývá také nákladnější. A právě to platí stoprocentně o integraci nevidomých dětí do běžných škol. Stát nezvládne hradit zdaleka všechno, rodiče nesou většinou náklady z velké části sami. A právě tady pomáhá Nadace pro rozvoj vzdělání. Za to jí patří nejen můj obdiv, ale i velký dík.

Daniela Lombinová

Od instruktorky POSP:

Cílem výcviku POSP je, aby si Roberto osvojil takové dovednosti, které mu umožní samostatný pohyb také v exteriéru, v běžném životě, zvládání náročných situací, reakce na změny a získání větší jistoty, posílení stability. V tomto školním roce se zlepšila jistota při samostatné chůzi s bílou holí v exteriéru, méně se bojí, chce být samostatný. V současné době zvládá a užívá všechny techniky bílé hole, odhadne, kterou techniku má použít; je schopen ze školy dojít na nejbližší zastávku tramvaje, automaticky užívá bezpečnostní držení, podle popisu zvládne jednoduchou trasu, dokáže vyhledat a obejít překážky, výstup a sestup ze schodů a do schodů s bílou holí a bez ní, jízdu na eskalátorech, získané počítky z okolí dobře integruje. Získání mobility a schopnosti využít bezpečně a jistě naučené techniky pohybu, je proces dlouhodobý.

PhDr. Eva Matoušková

Tadeáš Holeček, 20 let, Teplice, 18 000 Kč

Pocházím z dvojčat předčasně narozených, můj bratr David je nevidomý. Chtěl bych velice poděkovat za dar od vaší nadace, který jsem žádal, abych mohl spolufinancovat svou asistentku, která se mnou přechla ze základní školy na střední školu sociální PERSPEKTIVA – Dubí u Teplic.

Od 1. třídy základní školy využívám asistenta. Pro mne, jako slabozrakého integrovaného studenta, je tato pomoc asistentky velmi prospěšná. Pomáhá mi zvládat můj hendikep, lépe a rychleji se orientovat při vyučování i školních aktivitách. Doprovází mě na výlety, do divadla, do kina.

Projekt

Krok k lepšímu zaměstnání

Projekt **Krok k lepšímu zaměstnání** je určen pro mládež v dětských domovech ve věku 16 až 19 let. Při jeho tvoření jsme počítali s finanční podporou mladých lidí na vysokoškolských studiích formou stipendia, pokud se takoví najdou. Dle našich informací totiž v České republice nastoupí ročně na vysokou školu jen do deseti mladých lidí z dětských domovů. Problémem bývají finance, proto chceme zájemce o další studium motivovat stipendiem.

Naše pomoc je orientovaná na různé směry a formy vzdělání.

Rovněž podporujeme dospívající mladé lidi ve věku 16 až 19 let, kteří se mají zájem naučit praktickým dovednostem, chtějí absolvovat různé profesní kurzy, které by jim pomohly ve zvýšení kvalifikace a následném pracovním uplatnění a zařazení se do života poté, co opustí dětský domov.

V tomto kontextu oslovujeme zmiňované mladé lidi z dětských domovů, kteří jsou talentovaní, pilní, mají vůli a zájem se vzdělávat a kterým studium pomůže lépe se po dovršení plnoletosti zařadit do společnosti.

Po několika letech zkušeností s tímto projektem můžeme konstatovat, že pro děti z dětských domovů není lehké dostudovat VOŠ nebo VŠ, i když se na ni dostanou. Nikdy neměly svoje peníze a teď, když si je – jako plnoletí po střední škole – můžou vydělat, je to pro ně momentálně větší potřeba než touha dokončit vysokoškolská studia. Z tohoto důvodu odešli ze studií už i naši stipendisté. Proto máme velkou radost z naší stipendistky Marcely Sviželové, která třetím rokem studuje na Vyšší odborné zdravotnické škole v Brně a jsme moc rádi, že jí můžeme být nápomocni.

Zpětné vazby na tento program jak od dětí, tak od ředitelů a vychovatelů jsou velmi pozitivní, proto chceme v projektu pokračovat a hledat nové cesty, jak oslovit a motivovat další mladé lidi k sebevzdělávání, které by jim pomohlo při hledání práce po završení ústavní péče.

**Marcela Sviželová, 21 let, Dětský domov Příbor,
20 000 Kč, stipendium**

Navštěvuji Vyšší odbornou školu zdravotnickou v Brně. Nadace pro rozvoj vzdělání mi přispívá ročně částkou 20 000 Kč. Velice vaší nadaci děkuji za poskytnutí stipendia. Protože studuji až v Brně, je to pro mě velká pomoc, dětský domov mi žádnou finanční podporu – kromě kapesného – nemůže poskytnout. Proto používám vaše stipendium také na úhradu všech nezbytných nákladů spojených se studiem a se životem v Brně. Děkuji.

Paní vychovatelka nám o Marcele napsala:

Je to citlivá a šetrná dívka. Do dětského domova přišla, když chodila do 3. třídy, měla velmi špatný prospěch. Vlastní pílí si zlepšila známky na vyznamenání a bez přijímacích zkoušek se dostala na Střední zdravotní školu v Novém

Jičíně. Po dobu studia pracovala jako pečovatelka a velmi se zajímá o problematiku sociálně patologických jevů.

Hana Křečková

**Martina Šebáková, 19 let, Dětský domov Hrotovice,
8 900 Kč, řidičský kurz**

Od svých čtrnácti let vyrůstám v Dětském domově v Hrotovicích. Třetím rokem se učím na Středním odborném učilišti v Třebíči, obor prodavačka. Letos mě čekají závěrečné zkoušky, plánuji ovšem pokračovat v nástavbovém studiu v oboru podnikání, které bude zakončeno maturitní zkouškou. Ráda bych vám proto poděkovala za poskytnutí finančního příspěvku na řidičský průkaz skupiny B. Po ukončení střední školy bych totiž chtěla pracovat jako obchodní zástupkyně a řidičské oprávnění mi určitě pomůže při mém profesním uplatnění.

**Sergej Krylov, 18 let, Dětský domov Humpolec,
8 000 Kč, řidičský kurz**

Chi vám poděkovat za finanční příspěvek, který využiji na řidičský kurz. Zatím jsem zařazený do programu, ale ještě jsem ho neabsolvoval. První hodinu kurzu bych měl mít začátkem dubna. Jelikož se učím v oboru kuchař-číšník, mám možnost pracovat v restauraci v mém bydlišti v Humpolci. Mám možnost, když budu mít řidičský průkaz, mít dva platy v jednom. S řidičským průkazem mohu jezdit s autem a rozvážet jídla do různých firem v okolí města. Jestli se naskytne příležitost, tak mohu dojíždět s autem do Krkonoš za prací. Mohu pracovat u příbuzných v penzionu jako kuchař i číšník. Autem se mohu dopravit kamkoli, kam jen bude potřeba, mohu jezdit pro zboží do podniku po případě v Krkonoších mohu přivážet a odvážet zákazníky z penzionu. Řidičák je pro mě moc užitečný.

**Jarmila Pohlodková, 17 let, Dětský domov Volyně,
6 000 Kč, kurz angličtiny**

Vělice celé nadaci děkuji za to, že jste mi umožnili absolvovat jazykový kurz angličtiny. Pomohl mi nejen ve škole, ale i při setkání s dětmi z jiných zemí v době letních prázdnin.

V jazykovém kurzu jsem se seznámila se zeměmi, kde se hovoří převážně anglicky, s jejich národní kulturou.

Z čeho mám největší radost – že si mohu písničky nazpívané v angličtině, které se mi líbí, částečně přeložit a vím, co je jejich obsahem.

Dokončila jsem vyučení – kuchařka – a věřím, že získané základy anglického jazyka někdy využiji i ve své odbornosti. Nebo se mi podaří i třeba vycestovat a snáz se domluvíme v cizí zemi.

Projekt Hudební nástroje pro hendikepované děti

8

Už v roce 2007 se na nás obrátilo několik nevidomých konzervatoristů s prosbou o pomoc při financování jejich hudebního nástroje, který je provází na každém kroku a na jehož kvalitě závisí jejich hudební pokroky. Některé děti pocházejí ze sociálně slabšího prostředí, jejich rodiče jim nemůžou poskytnout peníze na hudební vzdělávání nebo na nástroj. Proto jsme vyšli těmto dětem, nebo spíše jejich rodičům vstříc a jako odpověď jsme zformovali tento projekt. V roce 2009 jsme podpořili jednoho nevidomého konzervatoristu – Karla Lukáše. Ostatní děti mají hudbu jako smysluplného koníčka. Peníze na africké bubny od nás dostal i Klub Pharos pro hendikepované děti ze Zlína a MŠ, ZŠ a SŠ pro neslyšící děti v Hradci Králové.

Karel Lukáš, 22 let, Suchdol nad Lužnicí, student Konzervatoře a ladičské školy Jana Deyla v Praze, 20 000 Kč, piáno

Vážení přátelé, s důvěrou jsme se na vás obrátil se svým problémem a vy jste mi pomohli. V dětství jsem byl hodně nemocný, absolvoval jsem pět operací očí. Ve 14 letech jsem ztratil zrak a jsem úplně nevidomý. Studuji na konzervatoři Jana Deyla a střední škole pro zrakově postižené. Rodiče se o mne starají a podporují mě, přestože mají oba nízké důchody. Přesto mne týden co týden vozí do školy do Prahy a zpět, platí školu a starají se o vše, co potřebuji. Bohužel neměli však dostatek peněz na to, aby mi zakoupili piáno na domácí cvičení. Když jsem ve škole, cvičím pravidelně, ale doma jsem cvičit nemohl, protože nebylo na čem. V mém blízkém okolí nebyl nikdo, kdo by mi mohl piáno zapůjčit či bych k němu docházel hrát. Piáno mi slouží k přípravě na mé budoucí povolání. Jako nevidomý mám omezené možnosti uplatnit se na trhu práce a bez vzdělání by to bylo nemožné. A proto jsem vás požádal o podporu a moc vám za ni děkuji.

Klub Pharos, Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí, Znojmo, 10 500 Kč, africké bubny

V říjnu 2009 jsme zakoupili díky vašemu daru čtyři bubny pro volnočasovou aktivitu bubnování pro členy Klubu Pharos. Navázali jsme spolupráci s Oblastní charitou Znojmo, která se také této aktivitě věnuje. Již na podzim minulého roku se nám podařilo uskutečnit první veřejné vystoupení.

Od ledna 2010 probíhá kroužek bubnování každé pondělí odpoledne. Účastní se ho rodiče spolu se svými postiženými dětmi společně s lidmi bez postižení. Cílem je vytvořit velkou integrační skupinu, která se věnuje této činnosti.

Také jsme uskutečnili několik relaxačních muzikoterapií pod vedením odborných muzikoterapeutů, které pomohly našim dětem ke zklidnění a celkové harmonizaci.

Jana Svobodová – předsedkyně klubu

Střední škola, základní škola a mateřská škola pro hendikepované děti Hradec Králové, 10 000 Kč, africké bubny

Vnímání hudby je u dětí se sluchovým postižením možné pouze prostřednictvím rytmu a vibrací. Africké bubny vydávají zvuk, který vnímají prostřednictvím celého těla. Prožívají tak radost z hudby, o které do této chvíle mohli jenom snít.

Rytmus provází celý náš život a to si my, slyšící, často ani neuvědomujeme. Je to pocit, který je nepřenositelný, každý jej musí prožít sám. Díky vám mají teď tuto možnost i naši neslyšící. Uvědomují si relaxační vliv hudby, prožívají uvolnění a relaxaci. Vznikla tak nová aktivita, která jim naplňuje volný čas.

Díky podpoře vaší nadace získali neslyšící tři africké bubny a mohla být zahájena pravidelná činnost kroužku. Ostatní bubny si stále půjčujeme díky pochopení profesionálů.

Za vaši podporu a pochopení vám patří vřelý dík.

Mgr. Iva Rindová, ředitelka školy

Erik Mináč, 17 let, Praha, 10 000 Kč, speciální vyučování hry na piáno

Od maminky Erika:

Díky finančnímu daru nadace mohl Erik i letošní školní rok docházet na výuku na piáno do kulturního centra Oáza. Jelikož se zmiňované kulturní centrum dostalo do tíživé finanční situace (hrozilo ukončení činnosti) požádali nás, rodiče, o sehnání finančních prostředků pro své děti. Erik má špatnou motoriku rukou, zrakovou vadu, ale výborný sluch. Myslím, že hraní na piáno je pro něj výborná rehabilitace. Když porovnám jeho začátky, udělal velké pokroky. Hraní ho velmi baví a seznam písniček, které se naučil, roste. Z každé nové písničky máme doma radost. Ještě jednou velké díky

Alena Mináčová

Jakub Tomeš, 18 let, Česká Třebová, 4 800 Kč, panova flétna

Od maminky Jakuba:

Jakub se narodil s vrozenou vývojovou vadou horních končetin a do svých tří let žil v kojeneckém ústavu v Mostě. Pak jsme ho poznali my a stal se naším synem. Pro svůj vážný hendikep ho nikde v našem městě nebyli ochotni přijmout do základní školy. Proto jsme hledali a našli v okolí ochotnou paní ředitelku a Jakuba jsme vozili čtyři roky do sousední vesnice, kde absolvoval první čtyři ročníky základní školy. Pak se situace opakovala, nicméně po delším jednání nastoupil na Základní školu v Nádražní ulici a tam dokončil povinnou školní docházku. Potom pokračoval ve vzdělání v Praze na Jedličkově ústavu, kde studoval dvouletou obchodní školu, a nyní je přijat na Střední stavební školu ve Vysokém Mýtě.

Jakub je velmi talentovaný na sport, dobře plave, trénoval i se zdravými dětmi a spolu s nimi velmi úspěšně reprezentoval náš kraj na minulé dětské olympiádě v Brně (čtyři medaile). Kromě toho dobře lyžuje a v Praze chodil hrát florbal a s repre týmem postižených sportovců curling. Protože všechny naše děti hrají na hudební nástroje, přihlásili jsme do hudební školy i Jakuba, a ten letos absolvoval ve zdejší ZUŠ po dvou cyklech hry na Panovu flétnu.

Děkujeme Nadaci pro rozvoj vzdělání za financování jedné Panovy flétny pro Jakuba. Protože mu chybí obě ruce, je to jeden z mála nástrojů, na který může hrát.

Hedvika Tomšová

Petra Mikulová, 19 let, Bratislava, 2000 Kč, odborná hudební literatura

Díky vašemu daru jsem si mohla nakoupit knihy a odbornou literaturu, kterou potřebuji pro své studium umění. Nadále pokračuji ve studiu na Muzikálovém gymnáziu v Bratislavě. Moc mě to baví. Jsem ráda, že mám velkou podporu své maminky, protože bez ní by to nešlo. Nemáme moc peněz, a proto vám chci poděkovat, že jste mi umožnili koupit si potřebné věci.

Projekt

PC pro hendikepované děti

Počítač je v dnešním světě již nezbytností. Pro tělesně postižené mladé lidi a děti to platí dvojnásobně, počítač a speciální programy jsou pro ně nástrojem, jak komunikovat se světem, jejich rukama, když nemůžou udržet v prstech propisku. Proto nadace už několik let financuje projekt **PC pro hendikepované děti**. V roce 2009 se tak z nadačního daru na koupi notebooku těšily čtyři děti. Peníze jsme poskytli i Asociaci rodičů a přátel nevidomých dětí.

Matouš Stráník, 6 let, Nové Město na Moravě, 20 000 Kč, notebook a speciální počítačové programy

Od tatínka Matouše:

Matoušovi je šest let. Má závažné kombinované postižení. Nejí, nemluví, špatně chodí, jedno oko nemá vyvinuté. Kontakt s „jeho světem“ se neodehrává podle našich běžných pravidel. Počítač je jednou z forem, kterou zkoušíme propojit ten „jeho“ svět se světem „naším“. Cestou, kterou jsme se zde vydali, je využití speciálních programů podporujících jednak komunikaci lidskou řečí, jednak umožňujících alternativní komunikaci. Současně se snažíme dalšími programy o rozvoj Matoušových poznávacích, rozumových a znalostních schopností a dovedností. Zde nám velice pomohl příspěvek z Nadace pro rozvoj vzdělání, ze kterého jsme mohli Matoušovi zakoupit notebook a potřebné programy.

Libor Stráník

11

Denis Žíla, 12 let, Olešnice, 15 000 Kč, počítač

Od Denisovy maminky:

Denis je od narození postižen. Následkem těžkého porodu u něj vznikla dětská mozková obrna, hypotonie trupu a následně hydrocefalus. Mezi pátým měsícem věku a devátým rokem života prodělal patnáct velmi komplikovaných operací. Snaha nás rodičů a blízkého okolí Denise je v současnosti vedená především dvěma směry – jeho integrace mezi vrstevníky a léčebná rehabilitace.

Denis se dá považovat za „průkopníka“ integrace hendikepovaných dětí v našem městě a i blízkém okolí. V současné době navštěvuje pátý ročník základní školy, vzhledem k jeho hendikepu a motorickým obtížím je nutný doprovod dospělé osoby, asistentky. Látku zvládá obtížněji než jeho vrstevníci, i pro diagnostikovaný třetí stupeň dyslexie, ale počíná si statečně a s chutí. Ve škole je pro něj nainstalováno PC a psaní na PC využívá jako pomůcky, která mu byla i doporučena institucí SPC. Doma svůj počítač neměl, a proto jsme vám vděční, že díky vám ho může využívat i doma.

Katarína Žílová

Od Denise:

Počítač mi pomáhá v psaní diktátů na klávesnici. Pomohl mi při učení vlastivědy, češtiny a angličtiny. Počítač je můj pomocník. Mám radost, že ho mám. Když se naučím, jdu si zahrát hry na počítači.

Martin Malíček, 9 let, Praha, 15 000 Kč, notebook_

Od maminky Martina:

Martínek je devítiletý kluk, který před lety prodělal zánět mozku. V důsledku toho je ochrnutý, samostatně nechodí, pohybuje se na vozíku, pravou ručičku má zcela nefunkční a levou velmi neobratnou. Chodí do 2. třídy ZŠ při Jedličkově ústavu v Praze a jedním z jeho školních hendikepů je to, že neudrží v ruce tužku a není schopen psát. Nový notebook je proto pro něj velkou pomocí při výuce. Díky němu může Martin psát a učit se češtině. Důkazem je i dopis, který vám napsal. Počítač mému synovi rozhodně otevírá nové obzory a slouží mu i pro spojení se světem. Martin se podivuhodně dobře orientuje na internetu, díky počítači může zatelefonovat babičce a dědovi. Telefon by ovládat nesvedl.

Jménem svého syna i jménem svým vám upřímně děkuji za velkorysý dar. Přeji vám hodně zdraví a úspěchů ve vaší nesmírně užitečné práci.

Karin Malíčková

Dobrý den. Jmenuji se Martin Malíček a chodím do druhé třídy. Mám nový bílý počítač, co se jmenuje Amilo. Každý den si na něm píšu úkoly z češtiny a z matematiky a z prvouky a počítám s beruškou. Ale nejradši mám, když si na youtube najdu dobré písničky. Mám rád Lonnie Donegana, Beatles a Elvise. Děkuji vám moc za Amila.

Martínek

Tomáš Sobek, 20 let, Hlučín, 15 000 Kč

Od maminky Tomáše:

V krátkosti bych vám ráda představila naši rodinu. Jsme z Ostravska. V roce 1991 jsme si přivezli domů do pěstounské péče 17měsíčního Tomáše. Od začátku jsme byli seznámeni s jeho zdravotním stavem, který nebyl pozitivní. Nyní je Tomášovi 20 let. Má epilepsii, rozsáhlou skoliózu páteře, je mentálně postižený a jeho vývoj se zastavil na 8 letech, tudíž se i tak chová. Má plný invalidní důchod. Aby nebyl doma a měl nějaké aktivity, jezdíme do chráněných dílen, kde se učí různé věci, ať už keramiku nebo základy počítače. Doma máme ještě Elišku, Anetu a Nikolase. První tři děti máme adoptované, Nikolásek je v pěstounské péči. Já jsem doma s dětmi, manžel pracuje jako kuchař v Ostravě.

Snažíme se, aby děti měly všechno, co ostatní, proto jsme vaši nadací poprosili o pomoc s počítačem, který pomohl nejen Tomášovi, ale byl ku prospěchu i ostatním dětem. Pokud se týká využití počítače, je opravdu plně využíván. Tomáše musíme od něj spíš odhánět! Používá jej v charitativních dílnách při přeposílání různých prací, při dopisování s kamarády a využití je opravdu všestranné. Moc vám děkujeme.

Marie Sobková

Asociace rodičů a přátel nevidomých dětí, Praha, 12 000 Kč, notebook

Díky velkorysé podpoře Nadace pro rozvoj vzdělání mohlo naše sdružení zakoupit notebook pro svoji činnost. Notebook je pro práci Asociace nezbytný, pomáhá nám řešit veškerou koordinační, administrativní, dokumentační a organizační činnost. Umožňuje pracovat s internetem, spravovat webové stránky a prostřednictvím e-mailů komunikovat mezi členskými rodinami, se spolupracujícími organizacemi a odborníky. Velice si této podpory vážíme a jsme za ni nesmírně vděční.

Terezie Kochová, předsedkyně asociace

Projekt

Učebnice pro nevidomé děti

Tento projekt je naší novinkou. Vznikl díky tomu, že v roce 2008 jsme pomohli významnou finanční částkou vybavit nově vznikající malou knihařskou dílnu Orbis Tactus, kterou vede paní Klára Novotná. V dílně vyrábějí speciální učebnice pro děti v integraci, které jsou z hlediska informací kopiemi učebnic pro zdravé spolužáky, ale hlavně jsou plné krásných hmatových obrázků, které zásadně pomáhají nevidícím dětem při učení a chápání nové látky. Tyto knihy jsou vyráběny ručně, každá učebnice je tak originálem a její cena se pohybuje v řádu několika tisíc za jeden kus. Proto naše Nadace pro rozvoj vzdělání kupuje tyto knihy pro nevidomé děti v integraci a půjčuje jim je, když se na nás obrátí. Po skončení školního roku děti učebnice vrátí a další školní rok je půjčíme dalším zájemcům. Tak je zaručen koloběh těchto unikátních učebnic, které tolik ulehčují práci nejen dětem, ale i jejich rodičům, asistentům a pedagogům.

Asociace rodičů a přátel dětí nevidomých a slabozrakých v ČR o.s., Praha, 70 000 Kč, výroba knihy s hmatovými obrázky O dvou princích, 50 ks. Autoři knihy: Jana a Robert Vachulovi

14

Stejně tak jako každé dítě, i nevidomé děti rády čtou. Bohužel knížek v Braillově písmu existuje podstatně méně než běžných dětských knížek. Co se týká knížek s ilustracemi, je jich zanedbatelné množství. Ilustrované knížky jsou – stejně jako u vidících dětí – oblíbené jak mezi dětmi, které ještě samy číst neumí, tak i mezi školáky, kterým obrázky doplní a zpestří text. Těchto knih je bohužel k mání jen velice málo, navíc většinou pouze v půjčovnách v jediném exempláři, což je pro děti z celé ČR naprosto nedostačující. Kromě toho knihy se hmatovým prohlížením značně opotřebovávají, a tak se dostanou jen k malému množství čtenářů.

Naší snahou je vyrábět prodejní série, aby každé nevidomé dítě mohlo mít knihu doma. Podpora Nadace pro rozvoj vzdělání je proto nesmírně cenná, díky ní mohla být vyrobena kniha s hmatovými obrázky O dvou princích, a to v 50 ks sérii. Autory knihy jsou manželé Jana a Robert Vachulovi. Kniha je určena jak nevidomým dětem, tak např. i nevidomým rodičům, které ji mohou samostatně číst a prohlížet se svými dětmi. Dílo se líbí všem dětem, proto plní také integrační funkci při společném čtení vidících a nevidomých dětí.

S nesmírnými díky Terezie Kochová, předsedkyně Asociace rodičů a přátel dětí nevidomých a slabozrakých v ČR, o.s.

Josefína Kolářová, 14 let, Lipno nad Vltavou, 50 000 Kč, učebnice z Orbis Tactus

Maminka Josefíny napsala:

Ráda bych touto cestou poděkovala za financování učebnic pro Josefínku. Od té doby, co pracuje s učebnicemi od Kláry Novotné, se podstatně zlepšila její samostatnost v hodině, a nejen to. Hlavním problémem „klasických“

braillovských učebnic je pouze braillovský text, kdy učitel nemá žádnou kontrolu, co žák zrovna dělá. Díky černočernému podtisku je spolupráce bez problémů a Josefka nepotřebuje jako „tlumočnicka“ asistentku.

Naším cílem v integraci je co největší samostatnost a práce bez asistenta, a to se nám díky učebnicím od Kláry úspěšně daří. Josefinka, mimo matematiky, stihne výuku s ostatními dětmi, což posiluje její sebevědomí pro další studium. A to nemluvím o překrásných obrázcích, které přibližují látku ještě lépe a ostatním dětem se kolikrát zdají být srozumitelnější než originál z jejich učebnice. Jsem ráda, že dcera má plnohodnotnou integraci a má učebnice odpovídající těm, co mají ostatní děti. Moc vás všechny zdravím a přeji hodně zdaru ve vaší skvělé činnosti.

Zuzana Kolářová

Natálie Aujezdská, 8 let, České Budějovice, 7 500 Kč, učebnice pro nevidomé z Orbis Tactus

Maminka Natálky napsala:

Moje dcera v pěti letech díky pozdnímu rozpoznání příznaků tumoru na mozku přišla o zrakové nervy. Je plně integrována do školní výuky na základní škole, nyní navštěvuje 2. třídu. Bez pedagogické asistentky, podkladů, knih v Braillově písmu, které jsou totožné s učebnicemi, a podklady ostatních žáků, by integrace ztrácela význam. Natálku při výuce velmi motivují hmatové dvojrozměrné obrázky, které jsou součástí učebnic vyrobených v nakladatelství Orbis Tactus. Tyto učebnice vyráběny na zakázku jsou pro děti velmi zajímavé, neboť jim přibližují skutečný svět, jak ho vidíme my, což je při výuce zrakově hendikepovaných nepostradatelné. Učebnice je velmi pozitivně hodnocena vyučujícími, asistenty a rodiči, neboť černočerný je přímo součástí učebnice a pro vidomé je tak kniha velmi přehledná a kontrola snadná.

Pokud by vznikl fan club nakladatelství Orbis Tactus, které učebnice vyrábí, Natálka by se stala jejich prvním fanouškem. Učebnice má natolik ráda, že si v nich listuje i doma ve volném čase.

Michaela Aujezdská

Barbora Daňková, 8 let, Velehrad, 5000 Kč, učebnice První čtení pro nevidomé děti z Orbis Tactus

Milá Nadace! Navštěvuji běžnou základní školu, kde se učím s paní asistentkou. Chodím do druhé třídy a moc se mi tam líbí. Chtěla bych vám poděkovat za penízky, které jste mi poslali na nákup tří knih Kamarádi písmenka. Moc se mi líbily. Moc mi pomohly v první třídě, když jsem se učila písmenka, slabiky a slova. Utekl rok a já už umím sama číst a ráda čtu pohádkové knížky a encyklopedie. Jakmile jsem se naučila číst, půjčila jsem tyto knížky dalšímu prvňáčkovi, aby se taky naučil číst jako já. Ráda se k nim vracím a znovu si je prohlížím, i když už je umím skoro nazpaměť. Když je zase někdo bude chtít, tak je znovu ráda půjčím.

Ještě jednou vám všem děkuji, že i vašim přičiněním jsem se tak rychle naučila číst.

Zdraví vás všechny Barunka Daňková s rodiči.

Projekt

Za vzděláním do zahraničí

16

Tento projekt má naše nadace ve své nabídce jen druhým rokem, ale jak to dokazuje počet podpořených studentů, patří k těm, které mladí lidé využívají nejvíce.

Pro studenty je dnes již samozřejmostí, že pokud skutečně chtějí, není pro ně problémem dostat se na výměnný pobyt na univerzitu v zahraničí, na program Erasmus nebo stáž v cizině. Jejich hlavní motivací bývá samozřejmě studium, praktické využití cizího jazyka a poznání jiné kultury, jiného způsobu výuky a získávání zkušeností. Byť jsou tyto zahraniční studijní cesty z velké části finančně kryty mateřskou univerzitou a programem Erasmus, musejí si studenti ještě sami obstarat část finančních prostředků, aby mohli vycestovat. Pokud je nemohou finančně podpořit rodiče, obrací se i na naši nadaci. Pokud Správní rada uzná, že nadační pomoc je na místě, podpoříme je.

V prvním roce fungování projektu jsme podpořili šest vysokoškoláků, v druhém roce fungování již dvacet.

Všichni nám musí napsat zprávu ze svého pobytu v zahraničí, kde hodnotí svoje účinkování na univerzitě nebo studijní či výzkumné cestě. Zde uvádíme krátké úryvky z jejich prací:

Maksim Demenkov, 20 let, 15 000 Kč, 1/2 letenky do Brisbane, Austrálie, studium na The University of Queensland, Austrálie

Jsem přesvědčen, že jedině studium na více univerzitách ve více zemích může dát člověku ten širší a vícestranný pohled na věci, který by měl každý dobrý odborník mít, zvláště v oboru ekonomie. Proto diverzifikace profesních a personálních zkušeností je jedním z mých hlavních životních cílů. Myslím si, že na evropských univerzitách i přes všechny kulturní odlišnosti převládá relativně podobný názor na ekonomickou teorii a praxi. Austrálie má kvůli svému postavení na to zcela jiný pohled. Proto studium na australské univerzitě je obrovským zhodnocením mých profesních znalostí. Kromě toho patří tato škola mezi 50 nejlepších univerzit na světě.

Studium umožňuje zapojení do běžného tuzemského života na delší dobu, což je nejlepší cestou k poznání místní kultury a tradic. Při styku s jiným životním stylem a mentalitou se člověk učí dívat na věci ve svém běžném životě úplně z jiného úhlu pohledu, má více různých názorů a přístupů k porovnání. Je to neocenitelný duševní přínos pro každého.

Chtěl bych velice poděkovat Nadaci pro rozvoj vzdělání za pomoc v dosahování mých cílů a za neopakovatelné zážitky, které mi poskytlo studium v zahraničí.

Alena Pejčochová, 24 let, Praha, 10 000 Kč, stipendium na University of Nottingham, Politics and International Relations

Již od střední školy mě zajímalo téma terorismu. I přesto, že na Policejní akademii jsem svou bakalářskou práci psala na téma forenzní biologie,

v rámci magisterského programu jsem se rozhodla právě pro studium terorismu.

Co se týká samotné výuky, nejprve mě překvapilo, že se každý semestr studují pouze tři předměty, v porovnání s Policejní akademií, kde jich bylo minimálně jednou tolik. Avšak zhruba každá hodina v UK v učebně znamená více než 3 hodiny dalšího studia v knihovně plus diplomová práce v hodnotě tří předmětů, ve které jsem zkoumala efektivnost psychologických operací v boji proti terorismu. Z každého předmětu jsem v půlce semestru odevzdávala esej a na konci psala zkoušku, kde jsme během dvou hodin museli napsat dvě eseje na předem neznámé otázky. Tento způsob hodnocení je lépe kontrolovatelný než u nás.

Po dokončení studia jsem dostala nabídku z Universidad de Deusto v Bilbau, abych zde jako výzkumný pracovník asistovala na projektu o bioterorismu sponzorovaném Evropskou komisí. Cílem tohoto projektu je zhodnotit situaci připravenosti EU na potenciální teroristický útok provedený za pomoci biologických zbraní. Projekt potrvá šest měsíců a poté bych se ráda vrátila zpět do ČR, kde bych chtěla využít svých zkušeností a znalostí v tomto oboru.

Chtěla bych poděkovat lidem v nadaci, že pomáhají, a doufám, že budete ve svých aktivitách pokračovat.

Zuzana Jirglová, 25 let, 10 000 Kč, stipendium na studijní pobyt na Royal Conservatory při Erasmushogeschoole v Bruselu v Belgii

Studuji violoncello v Bratislavě na Vysoké škole múzických umění ve třídě Jána Slávika. Domnívám se, že studium v zahraničí je pro každého hudebníka velkým přínosem. Většinou jde muzikant – student – za jistým jménem muzikanta – profesora, kterého často bere i za svůj vzor. Já se přiznám, že jsem se o profesorce Viviane Spanoghe dozvěděla pouze z internetových článků a jejích stránek, nicméně podání žádosti o zařazení do její violoncellové třídy bylo více než šťastné. Jako studentka (byť dočasná) Royal Conservatory jsem měla možnost zhlédnout řadu světově uznávaných hudebníků komorních i sólistů, vystupujících v rámci různých festivalů ve školní koncertní síni, což mi bylo častokrát velkým inspiračním zdrojem pro mé cvičení na violoncello.

Pět měsíců v Bruselu bylo jedním z nejkrásnějších období mého života a jsem skutečně vděčná všem, kteří mi finančně pomohli a přispěli tak k tomu, abych mohla čas strávený tam věnovat studiu a hudbě.

Zuzana Šimková, 25 let, Komárno, 10 000 Kč, stipendium na Fakultě sociálních a ekonomických věd Karlovy Univerzity Praha

Svoj poslední semestr na vysoké škole som sa rozhodla ešte naposledy vycestovať v rámci študentských mobilit na zahraničnú univerzitu. Vďaka stipendiu od nadácie som sa mohla plnohodnotne venovať písaniu diplomovej práce. Čerpal som zdroje z knižnice Právnickej fakulty a Fakulty sociálnych a ekonomických vied a mnohé hodiny som presedela aj v Klementíne. Dostala som sa tu k literatúre, ktorá bola pre moju prácu veľmi prínosná a pomohla mi zoširoka obsiahnuť rôzne pohľady, ako aj dostať sa hlboko v téme Medzinárodné daňové plánovanie – Daňové raje ako nástroj daňovej konkurencie. Popri tom som sa pripravovala k záverečným štátnym skúškam.

V Praze sa mi zapáčilo, preto som sa rozhodla rozhlíadnuť sa po práci. Po pár týždňoch hľadania a pohovoroch sa mi podarilo nastúpiť do medzinárodnej organizácie na finančnú pozíciu vo svojom obore.

Ešte raz by som sa chcela touto cestou nadácií poďakovať za podporu, ktorá mi naozaj pomohla v potrebnom čase završovania štúdia.

Jana Svačinová, 29 let, Olomouc, 12 000 Kč, zpáteční letenka do Umeå, Švédsko

Jsem studentkou čtvrtého ročníku čtyřletého doktorského studijního programu Biologie-Botanika na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Věnuji se izolaci nových protinádorově aktivních látek z kořenů rostliny *Acalypha alopecuroides*. V rámci povinné zahraniční stáže jsem měla domluvený pobyt na pracovišti Department of Forest Genetics and Plant Physiology ve švédském městě Umeå, kde jsem měsíc pobývala. Pracoviště má vynikající technické zázemí, disponuje řadou moderních přístrojů a hlavně je místem, kam přichází studovat celá řada studentů z nejrůznějších koutů světa a kde se člověk setká s velice přátelským a vstřícným prostředím. V průběhu pobytu jsem se seznámila s několika různými technikami analýzy přírodních látek a získané zkušenosti jsem následně využila pro analýzu vlastních vzorků.

Získala jsem celou řadu cenných dat, jejichž interpretace umožní určit a potvrdit struktury izolovaných přírodních látek a posune tak vlastní výzkum rostliny *Acalypha alopecuroides* dopředu.

Tímto bych Nadaci pro rozvoj vzdělání chtěla velmi poděkovat za to, že mi finanční podporou výjezd do Švédska umožnila.

Anna Maňasová, 22 let, Praha, 15 000 Kč, stipendium na University of Cambridge, Anglie

Před třemi lety se mi po dlouhých přípravách a obtížném výběrovém řízení splnil velký sen a já v ruce držela obálku s přijetím na University of Cambridge ve Velké Británii. Momentálně dokončuji třetí, poslední ročník bakalářského studijního programu Social and Political Science, se specializací na oblast politologie. Mohu si tedy již dovolit malé poohlédnutí, o které bych se s vámi chtěla podělit.

Po úspěšném přijetí v roce 2007 jsem se vrhla nejen do náročného studia na této uznávané univerzitě, ale i na využití možností, jež studium na Cambridge přináší. Podařilo se mi skloubit přípravu na přednášky a individuální supervisions s mimoškolními zájmy a účastí na veřejných přednáškách, které celosvětově uznávaní profesori často nabízejí.

Věnuji se veslování, byla jsem zvolena do studentského parlamentu na Churchill College i do vedení celouniverzitní studentské organizace AIESEC, která působí na univerzitách po celém světě. Během posledních letních prázdnin jsem se také zapojila do získávání finančních prostředků (fundraising) na vzdělání v Ghaně v rámci role Community Service Co-ordinator na letní brigádě při letní škole pro mezinárodní studenty v centru Cambridge. Celkově bych tuto zkušenost na Cambridge nevyměnila za nic na světě.

Touto cestou bych tedy chtěla velmi poděkovat a popřát jen to nejlepší všem, kteří takto pomáhají ostatním!

**Hana Veselá, 24 let, Ostrava, 10 000 Kč, stipendium na UFR
Lettres&Science Humaines Paříž, Francie**

Když nás informoval vedoucí katedry romanistiky na Filozofické fakultě Masarykovy university v Brně, pan profesor Kyloušek, že je od akademického roku 2009 – 2010 domluveno nové dvoudiplomové studium v rámci magisterského programu ve spolupráci s universitou Paris-Est Créteil Val de Marne, nabídka byla tak lákavá, že jsem neváhala ani minutku a okamžitě jsem se přihlásila. A byla jsem jedna ze tří studentek, který byly do tohoto programu vybrány. Tento rok ještě stále trávím v Paříži a pracuji na své magisterské diplomové práci.

Stačí pouze vyslovit slovo Paříž a každému se hned objeví představa jednoho z nejkulturnějších měst světa. I když zde samozřejmě trávím nejvíce času v knihovnách a na přednáškách, nezanedbávám ani poznávání krás města a francouzské kultury.

Nadace mi svým příspěvkem zcela uhradila celoroční jízdné místní hromadné dopravy v Paříži, tedy metro, autobusy a vlaky RER. Děkuji!

**Jakub Matocha, 22 let, Vsetín, 6 000 Kč, stipendium na studium
v Helsinkách, Finsko**

Co se týče mého studijního pobytu v Helsinkách, hodnotím jej jako absolutní přínos. Z plusů snad jako nejvýznamnější mohu jmenovat profesní zlepšení v anglickém jazyce a veliké osamostatnění se. Musel jsem si vše obstarat a zařídit sám a nebyl zde nikdo, kdo by mi s tím pomohl. Během této několikaměsíční zkušenosti jsem „dospěl“ a získal nový náhled na svět. S tím souvisí můj nový názor na vzdělání a studium. Studijní atmosféra ve Finsku je velmi odlišná od té v ČR. Lidé si tam studia velmi váží, studují velmi intenzivně a studium berou poctivě. Po této zkušenosti je i pro mě studium důležitější, než jsem si v ČR kdy uvědomoval. S tím souvisí všeobecná pozitivní zkušenost s vyspělou zemí.

Za zmínku stojí také fakt, že obdivuji tyto severany, jak se dokázali přizpůsobit přírodním podmínkám, které nejsou zrovna pro ně příznivé. Jako ponaučení z toho plyne, že člověk by se neměl vymlouvat na vnější podmínky, jelikož kde je silná vůle, tam lze dokázat téměř vše.

Chtěl bych poděkovat za dar poskytnutý vaší nadací. Částka mi pomohla pokrýt náklady na bydlení, což v Helsinkách není rozhodně levnou záležitostí.

**Tomáš Szabo, 23 let, Bratislava, 15 000 Kč, stipendium na
Universität Basel, Švýcarsko**

Prekvapila ma úroveň švajčiarskeho školstva. Na rozdiel od východoeurópskych pravidiel je účasť na prednáškach a cvičeniach vo Švajčiarsku nepovinná. Nepožadujú žiadne priebežné testy počas semestra. Jediná požiadavka k úspešnému absolúvaniu predmetu pozostáva zo záverečnej skúšky, ktorá je vopred už začiatkom semestra stanovená na určitý dátum a všetci študenti ju píšú v rovnaký čas. Záverečná skúška je veľmi ťažká, preto sa väčšina študentov vždy zúčastní všetkých prednášok.

Na Universität Basel som študoval päť predmetov. Štúdium sa mi veľmi páčilo. Výuka v nemeckom jazyku mi spočiatku robila mierne problémy. Ne-

skôr sa však moja odborná nemčina zlepšila natoľko, že som nemal problémy rozumieť hovorovému a písanému slovu. Práve zlepšenie v cudzom jazyku je pre mňa veľmi dôležité a bol to aj jeden z hlavných dôvodov, prečo som sa chcel zúčastniť zahraničného pobytu.

V Bazilji nie je ubytovanie na internáte veľmi rozšírené, preto som sa snažil nájsť nejakú alternatívu. Napokon sa mi podarilo nájsť veľmi príjemné ubytovanie v nemeckej rodine, žijúcej v Bazileji, ktorá každoročne prenajímala jednému študentovi izbu. Vychádzali sme spolu veľmi dobre a práve vďaka nim sa moja úroveň nemeckého jazyka zlepšila v krátkom období.

Štúdium v Bazileji bolo bezpochyby jedno z najlepších období môjho doterajšieho života. Nesmierne si vážim váš finančný príspevok a dúfam, že raz budem môcť aj ja podobným spôsobom pomôcť mladým študentom.

Zuzana Wallnerová, 26 let, Bratislava, 15 000 Kč, stipendium na Barbican Theatre v Plymouthu, Veľká Británie

V Barbican Theatre Plymouth som pracovala na plný pracovný úväzok. Moja činnosť bola zameraná na plánovanie, manažovanie a organizovanie festivalov a projektov divadla. V rámci toho moja náplň práce obsahovala: V styku s umelcami – dohoda na mzde, zmluvy, ubytovanie, informácie o programe; manažment; spolupráca s oddeleniami Barbican Theatre; stavba programu a produkcia; kontakt a všeobecný rozhľad, čo sa týka kultúrneho sektoru a mediálna propagácia divadla a jeho projektov; styk s médiami, denníkmi a rádiom; on-line event manažment; marketing v spolupráci s lokálnou tlačou a médiami; mediálna kampaň a propagácia festivalov; sponsorship a fundraising kampaň.

Keďže Barbican Theatre Plymouth funguje ako charitatívna organizácia, nemohli ma platiť ako zamestnanca na plný úväzok. Dar z Nadácie pre vývoj vzdelania mi tak umožnil využiť jedinečnú príležitosť vyskúšať si prax v mojom obore pre zahraničnú organizáciu. Ďakujem.

Petra Vymětalíková, 26 let, Soběchleby, 15 000 Kč, výzkum dobrovolnických neziskových organizací ve Vietnamu a Indonésii

Projekt je součástí mé diplomové práce „Role dobrovolnických nevládních organizací ve společnosti vybraných zemí Jihovýchodní Asie“. V rámci projektu se zaměřuji na Vietnam a Indonésii. Neziskové organizace, využívající při svých aktivitách dobrovolníky, jsou jak ve Vietnamu, tak v Indonésii poměrně novou záležitostí. Pojem dobrovolník a dobrovolnická činnost pronikají do společnosti velmi pomalu. Tyto organizace využívají místní i mezinárodní dobrovolníky k podpoře svých projektů, což většinou představuje práci s místními komunitami. Cílem mé diplomové práce je zjistit, jaká je role těchto organizací ve společnosti z pohledu místních dobrovolníků, mezinárodních dobrovolníků, zaměstnanců organizací a zástupců místních komunit.

Projekt proběhl kombinací dotazníků a strukturovaných interview. Během této doby jsem získala 60 dotazníků od místních dobrovolníků, zaměstnanců organizace a od dlouhodobých mezinárodních dobrovolníků. S pomocí překladatelky se mi podařilo zrealizovat 25 krátkých strukturovaných rozhovorů s místními, kterých se vybrané projekty přímo dotýkají.

V Indonésii jsem nashromáždila 42 dotazníků od místních a zahraničních dobrovolníků. S pomocí překladatelky jsem provedla 19 strukturovaných

interview. Jsem s výsledky výzkumu spokojena a velmi si této zkušenosti cením.

Jsem velmi ráda, že jsem mohla svůj projekt zrealizovat i díky Nadaci pro rozvoj vzdělání. Děkuji.

Martina Tajbnerová, 31 let, Písek, 15 000 Kč, stipendium na studijní cestu do Irska, zkoumání stavu revitalizace staré keltštiny

Na podzim minulého roku jsem měla možnost díky příspěvku FHS UK a Nadace pro vzdělání vycestovat na výzkumný pobyt do Irského města Galway a provést tam svůj antropologický terénní výzkum, jehož výsledkem bude diplomová práce, na které v současné době pracuji a která se týká revitalizace irštiny v dané oblasti a jejího vztahu k oživování tradiční kultury. Mapovala jsem především názory lidí na revitalizační politiku, jejich konkrétní snahy, sešla jsem se s jazykovými aktivisty a nahrála 15 rozhovorů. Z rozhovorů vyplynula skutečnost, o které jsem před cestou ani neuvažovala.

Jedním ze zásadních faktorů revitalizace jazyka v Irsku je fenomén „storytelling“, jenž spojuje jazyk s kulturou. Jedná se o opomíjený faktor. Je však právě pro Irsko typický. Irsko má dlouhou tradici vypravěčství už od dob bardů a filidů, jejichž úkolem bylo orálně předávat příběhy. Řada respondentů vyprávěla o tom, že znají nějakého „storytelleru“ Paid Nechtain z An Spidéalu v Connemaře dokonce vypráví o profesionálních vypravěčích, kteří jezdí po školách a vypráví dětem v irštině mytologické i moderní příběhy. V současné době tento fenomén bohužel nahrazuje televize.

Další oblastí, ve které jsem finanční příspěvek využila, je rovněž nákup u nás naprosto nedostupné literatury týkající se jednak irštiny a jednak etnografie a mytologie Irska.

Lucie Stacke, 25 let, Zlín, 10 000 Kč, stipendium hry na piáno, dokončení bakalářského studia na Royal Academy of Music v Dánsku

Vlednu 2009 jsem měla možnost absolvovat pobyt v Dánsku jako Erasmus student. Jako Erasmus student jsem obdržela stipendium od své domovské vysoké školy a tak absolvovat jarní semestr 2009 nebylo příliš těžké. Zároveň jsem se rozhodla zkusit přijímací zkoušky na normální studium na této škole, které se mi podařilo úspěšně absolvovat. Pak přišlo mnoho překážek. Potýkala jsem se s jazykovou bariérou, měla jsem hodně osobních problémů, které k pobytu patří – socializace, nalezení práce, přátel. Když jsem na této škole studovala jako Erasmus student, celá má výuka probíhala v angličtině. Na podzim jsem se však musela začlenit do běžné třídy a snažit se o pochopení výkladu výuky v dánštině. Studium mi přináší mnoho podnětů. Především se stále učím a zlepšuji hru na klavír, komorní hru a korepetici.

A moje zkušenosti a dojmy z Dánska? Je jich mnoho. Především mne uchvátila dánská mentalita. Jsou uvolnění, přátelští, snadno navazují kontakty, rádi se společně baví a smějí. Plně respektují jednotlivce, vládne zde rovnoprávnost, svoboda názoru, otevřenost a mnohdy černý humor a ironie. Jezdíme tu téměř všichni na kole, mnohdy v sukních, muži v oblecích s kufříky v košíku.

Získávám tu stále mnoho životních zkušeností, které jsou penězi neměřitelné. Jsem vděčná za vše, čeho se mi dostalo. Velmi jste mi pomohli také psaním eseje a zamyšlením se nad tím, jak budu ochotna vrátit dar. Pamatuji

také na svůj slib, který jsem v eseji dala, a těším se, že jej snad budu moci co nejdříve splnit – tedy poslat také 10 000 korun do Indie na podporu zachování prastaré tradice jógy.

Přeji celé nadaci, ať se vám daří plnit poslání radosti a naděje, kterou přinášíte všem, kteří obdrželi vaši pomoc!

Martina Hanusková, 23 let, 15 000 Kč, studium na BI Norwegian School of Management

*P*re Nórsko som sa rozhodla kvôli môjmu záujmu o námornú logistiku, pretože táto krajina je jednou z námorných mocností a predmety z tejto oblasti sú tu na ekonomických školách samozrejmosťou. Toto štúdium mi prehĺbilo moje znalosti vďaka odbornej literatúre, ktorá sa v Čechách ani na Slovensku nepredáva, ale i vďaka exkurziám do Nórskeho rejdarského zväzu, Nórskeho námorného múzea, prístavov Oslo a Bergen. Na kurzoch sme sa podrobne dozvedeli i o priebehu získavania ropy a zemného plynu zo Severného mora, riešili sme skutočné prípadové štúdie prepravy krmív pre lososy zo severu na juh alebo písali spoločne v tíme s Francúzskami seminárnu prácu na environmentálnu logistiku. Naučila som sa tu základom nórciny, čo bude v budúcnosti veľké plus, ak budem hľadať zamestnanie u severskej spoločnosti alebo firmy obchodujúcej so Škandináviou.

Okrem toho som mala možnosť získať kontakty od vyučujúcich na spoločnosť – Wallenius Wilhelmsen Logistics, u ktorej budem písať diplomovú prácu. Som presvedčená, že finančný príspevok od Nadácie sa pričínal k zlepšeniu môjho budúceho života. Ďakujem.

Jan Broulík, 24 let, Mladá Boleslav – Čejetice, 15 000 Kč, stipendium na The University of Queensland, Brisbane, Austrálie

*T*he University of Queensland hostí snad více zahraničních studentů než studentů domácích. Zejména studentů asijského původu jsem zde měl možnost poznat mnoho. Když vidíte, jak dobře si zde rozumí mládež různých národností, vypadá budoucnost naší planety poněkud růžověji.

Styl výuky se do značné míry liší od toho, na který jsem byl zvyklý z domova. Přednášky studenty spíše upozorňují na hlavní body studované látky a od studentů se očekává práce s literaturou. Knihovny na kampusu jsou také pro tento účel dimenzované, a jsou tak mnohem větší než ty naše. I hodnocení je jiné, než v ČR. Ústní zkoušky takřka neexistují a důraz je kladen na práci během semestru. Studenti píší eseje, zprávy.

Přínos pro mě samotného spatřuji především v poznání lidí mnoha světových kultur, jiného stylu výuky a také nabytí nových vědomostí v oblasti marketingu a australského komerčního práva.

Peníze, které mi poskytla nadace, jsem použil na financování bydlení. Závěrem bych chtěl nadaci a jejím pracovníkům poděkovat za to, že mi pomohli a inspirovali mě.

Lucie Hromková, 27 let, 10 000 Kč, nákup zpáteční letenky Praha – Běžeck, terénní výzkum v oblasti střední Asie

*D*íky příspěvku jsem mohla uhradit část nákladů, které byly spojeny s cestou do Kyrgyzstánu, jehož multietnická společnost a rozpory v ní jsou při-

márním tématem mého výzkumu. V rámci doktorského studia Regionální geografie jsem se rozhodla řešit otázku etnických konfliktů v post-sovětském prostoru a zjistit, co vede zdejší společnost ke sporům a konfliktům, které se tu po rozpadu Sovětského svazu odehrávají ve zvyšující se intenzitě. Výzkumu se konkrétně věnuji ve středoasijském Kyrgyzstánu, který se v minulosti v porovnání se svými sousedy vyznačoval velkou mírou demokracie, dnes je však zemí, jejíž režim je čím dál častěji označován jako autokratický. V Kyrgyzstánu žije přes 90 etnických skupin, které mezi sebou lépe či hůře vycházejí, a tamější vláda se v minulosti snažila o harmonizaci jejich vztahů. Letos jsem projížděla rurální oblasti na severu země a s pomocí ochotných kyrgyzských studentů nahrávala rozhovory se zdejšími lidmi, kteří byli přímými či nepřímými účastníky vybraných konfliktů.

Nutno říci, že pro Evropana může být život v Kyrgyzstánu, zejména pak v chudších rurálních oblastech, v počátku poněkud nezvyklý a odlišný. Díky laskavému přijetí, přátelskosti a obrovské pohostinnosti Kyrgyzů se však v konečném důsledku stává velkým obohacením. O to více je tedy člověk motivován k práci, která by snad i v této neutěšené ekonomické a politické situaci mohla jednou přivést etnika této krásné země ke vzájemnému porozumění.

Ota Hlinomaz, 24 let, 20 000 Kč, stipendium na stáž v UNHCR HQ, Ženeva

Lidská práva hrají v systému OSN nezastupitelnou roli, což ukotvuje již Charta OSN. Byl jsem součástí „Human Rights Liaison Team“, který se skládá ze dvou pracovníků UNHCR a přibližně pěti stážistů. Úkolem tohoto týmu je v podstatě informovat kanceláře UNHCR po celém světě o doporučeních OSN z oblasti lidských práv, relevantních pro UNHCR. To neznamenalo pouze monitorování rozmanitých lidsko-právních mechanismů a psaní zpráv pro pracovníky UNHCR v HQ i na misích, ale i výpomoc při připravování potřebných vstupů do lidsko-právních mechanismů z pozice a zájmů UNHCR.

Zde je dobré poznamenat, že Ženeva je považována za hlavní město pro lidská práva, protože v podstatě veškeré lidsko-právní mechanismy OSN mají sídlo právě tam. Upřímně řečeno, strávil jsem v Ženevě nejkrásnějších šest měsíců svého života a chtěl bych vaši nadaci srdečně poděkovat za nemalý příspěvek. Prosím nepřestávejte v poskytování takovýchto stipendií, věřím totiž, že mohou otevřít českým studentům vrátka do světa stáží v mezinárodních organizacích, nejen v OSN, které nevyplácují stážistům žádnou výplatu. Děkuji mnohokrát.

Petronela Darnadiová, 21 let, Nitra, 15 000 Kč, stipendium na Kymenlaakson ammattikorkeakoula, University of Applied Sciences v meste Kouvola, Finsko

Aj keď to nie je ľahké, vydať sa do zahraničia s prázdnu peňaženkou, Erasmus skúsenosť by som za nič nevymenila a každému ju odporúčam. Okrem 100% zlepšenia mojej angličtiny, som si tu našla veľa nových kamarátov z celej EU, Ruska, USA, Číny, Vietnamu. Začala som sa učiť po fínsky, spoznávam fínsku sociálny systém, úchvatnú fínsku prírodu a nevyspytateľné severské počasie a samozrejme tak odlišnú fínsku národu. Na škole študujem spolu obor International Business. Keďže moja škola nie je typická teoretická univerzita, ale University of Applied sciences, praktický prínos je o to väčší.

Hodiny sú veľmi rodinné, plné živých diskusií, tímovej spolupráce, skupinových prác a množstva domácich úloh. Mnohí učitelia spolupracujú s tunajšími firmami a študenti vypracovávajú nimi zadané projekty alebo chodia na exkurzie do papierní, bánk a pod.

Týmto by som sa ešte raz chcela poďakovať Nadaci pro rozvoj vzdělání za finančnú pomoc, ktorú mi poskytla. Bez nej by môj Erasmus bol o dosť zložitejší.

Lucie Pelcová, 23 let, Domažlice, 15 000 Kč, stipendium na University of Queensland, Fakulty of Business, Economics and Law, Brisbane, Austrálie

Systém studia v Austrálii je podstatně odlišný od našeho evropského systému. Hodně se zde dbá na průběžnou přípravu, na každý týden je určen seznam literatury, který by si student měl přečíst před každou hodinou, aby se do ní mohl aktivně zapojit. Největší rozdíl ale spatřuji v psaní esejí. Většinou se píše 2-3 eseje na každý předmět, celkem mám zapsány 4 předměty.

Pocity z mého dosavadního pobytu v Austrálii jsou vesměs kladné, i když musím přiznat, že první dny pobytu byly poměrně náročné. Ve škole studuji společně s místními studenty, takže na nás mezinárodní studenty, kteří nepocházejí z anglicky mluvících zemí, se neberou žádné ohledy. Na druhou stranu má tak člověk větší šanci seznámit se s místními studenty. Na škole existuje velké množství různých klubů. Já jsem se zapsala do volejbalového klubu, který pořádá i různé společenské akce pro své členy. Bohužel členství ve všech klubech, a to i sportovních, není v Austrálii zadarmo. Překvapilo mě, že i studenti musí platit, aby si mohli zasportovat na školních hřištích. Píši vám s díky za stipendium, které jsem od vás dostala.

Barbora Němcová, 27 let, Prostějov, 15 000 Kč, stipendium na University of Pittsburgh, obor Human Security, USA

Vroce 2007 jsem odjela na zahraniční studijní pobyt do JAR. Zkušenosti a zážitky z Afriky nejspíš jednou provždy pomohly určit moje budoucí zaměření – právě v JAR jsem se rozhodla, že mým profesním cílem je pomáhat lidem v zemích třetího světa. Za tímto účelem jsem se přihlásila ke studiu programu Master of Public and International Affairs, obor Human Security, University of Pittsburgh, kde jsem začala studovat v srpnu 2009.

Studium v USA je finančně velmi náročné a pracovní příležitosti pro zahraniční studenty jsou tu značně omezené. Věřím, že studium zde mi pomůže v mojí snaze zlepšit životy lidí v méně rozvinutých oblastech světa. Pobyt zde mi dosud umožnil navázat kontakty s lidmi, kteří pracují na rozvojových projektech, a tím získat cenné znalosti i odjinud než z knih. Kontakty a dovednosti zde získané mi po ukončení studia jistě velmi pomohou v mém budoucím povolání, které, doufám, bude prospěšné nejen pro mě, ale i pro lidi kolem.

Můj pobyt zde mi umožnil získat cenné kontakty, vědomosti, ale také podívat se do sídel řady mezinárodních rozvojových organizací, do míst, jako je New York City či Washington, D.C. Tímto bych ještě jednou chtěla poďakovat Nadaci pro rozvoj vzdělání za pomoc při financování mého studia v USA.

Jednotlivci

Mimo své otevřené, tematicky zaměřené projekty naše Nadace pro rozvoj vzdělání podporuje i mladé lidi, kteří potřebují finanční pomoc v souvislosti s vlastním vzděláváním, učením se nějaké zručnosti nebo dovednosti, kterou jim však jejich rodina nemůže financovat. Ve většině případů se na nadaci obracejí lidé, kteří se ocitli v nějaké těžké životní situaci, která jejich život trvale poznamenala. To pro ně ale není stadium, kdy „skládají zbraně“, naopak, nacházejí v sobě vnitřní sílu a snaží si pomoci tak, aby byl jejich život důstojný a smysluplný.

Vojtěch Bašta, Praha 4, 20 400 Kč, školné na jeden školní rok na soukromém Gymnáziu Budánka

Od Vojtěchovy maminky:

Synovi určitě mnoho pomohlo, že mohl díky vaší nadaci studovat na Gymnáziu Budánka programování, které ho zajímá, a také už může i předávat své znalosti a zkušenosti mladším spolužákům. Individuální přístup na škole, kde je méně studentů ve třídě, mu pomohl také v dějepise, pan učitel se mu věnuje každý týden hodinu navíc oproti výuce. A určitě se ve škole naučil větší samostatnosti a zodpovědnosti za svoji studijní práci. Moc děkujeme za finanční pomoc.

Lukáš Ďuriga, Trenčín, 10 000 Kč, stipendium

Môj život sa za posledné obdobie zmenil. Pred vyše rokom mi zomrela mama, ktorá bola po autonehode 2 roky ochrnutá. S otcom sme to veľmi zle znášali. Stresy okolo maminy si vzali svoju daň na zdraví nás všetkých, najmä otca, ktorý mi zomrel na infarkt asi pol roka po mame. Keďže aj on bol 18 rokov ochrnutý a býbal iba jednou rukou, vedeli sme, že takéto niečo môže nastať, no neprípúšťali sme si to, takže to bola pre mňa a babičku brozná rana osudu. Dostávame sa z toho veľmi pomaly a ťažko. Vždy som bol zvyknutý mať v nich psychickú podporu, no teraz už nie sú.

Viac, než inokedy je pre mňa momentálne dôležité rozptýlenie. Tým je pre mňa škola. Som v treťom ročníku psychológie, píšem bakalársku prácu a učim sa okrem skúšok aj na štátnice. Tieto povinnosti mi zabierajú väčšinu času.

Môj život je však aj finančne náročný, keďže musím platiť byt v Trenčíne, ktorý mi zostal a v ktorom je teraz babička, internát v Bratislave, ale tiež knihy, stravu a cestovné. Práve toto sú položky, na ktoré ide väčšina z mojich peňazí. Po rozpočítaní je jasné, že toto by som si nemohol dovoliť bez stipendia od Nadácie pre rozvoj vzdelania a príležitostných brigádnických prác. Preto som vám veľmi vďačný za to, čo pre mňa robíte. V podstate mi tým umožníte štúdium na vysokej škole. Ďakujem.

Podpora mimo projekty

Letní tábor pro romské děti, organizátor Nadace Milana Šimečku, Bratislava, 90 000Kč

Letný tábor „Čo s načatým životom“ sa realizoval v termíne od 4. augusta do 10. augusta 2009 v RZ Mníchovský Potok pri Bardejove.

Simuláciou reálneho života v tábore sme sa snažili podporiť a motivovať mladých ľudí k ďalšiemu profesijnému vzdelávaniu, pretože všetci účastníci boli mladí ľudia v čase výberu svojho ďalšieho vzdelávania, prípadne už vzdelávajúci sa. Účasť na táborovej simulácii života mohla niektorých ovplyvniť pri rozhodovaní sa o správnosti svojho výberu školy, prípadne ich motivovala k udržaniu sa na strednej škole, ktorú aktuálne študujú. Ďalším nemenej dôležitým cieľom bolo uvedomenie si významu a načasovania svojich rozhodnutí, pretože na konci pobytu bola situácia každého z účastníkov rozdielna. Niektorí mali množstvo peňazí, niektorí certifikáty, niektorí boli zadĺžení. Účastníci si mali možnosť porovnať výsledky ich rozhodnutí v priebehu krátkeho času, čo sa dá preniesť aj do reálneho života. Tábor podporil aj sociálne zručnosti u mladých ako je komunikácia, spolupráca, nadväzovanie nových kontaktov, schopnosť presadiť sa. Zážitkovou formou neformálneho a informálneho učenia sa účastníci tábora dozvedeli množstvo praktických informácií o živote po škole, pracovnom trhu a možných nástrahách, ktoré ich čakajú. Vlastnou skúsenosťou si mohli zažiť správne aj nesprávne rozhodnutia.

Tábor hodnotíme ako veľký prínos do praktického fungovania detí.

Dobré ráno, Slovensko!**Dokumentární film k výročí „Novembra 1989“, 50 000 Kč****Autoři: Fedor Gál, Peter Zajac, Martin Hanzíček, Rudolf Vitkovič**

Tušíli sme, že rok 2009 bude rokom, keď sa k odkazu Novembra 89 priblíži kdekto. Tušíli sme, že celý mediálny diskurz sa bude odohrávať v podobe guláša, kde „čo interpretátor, to interpretácia“. Rozhodli sme sa čeliť tejto situácii prácou a nie rečením. Vznikol malý tím a dlhých sedem mesiacov sme obiehali Slovensko a zbierali výpovede ľudí, ktorí v novembri 1989 stáli na čele spoločenského pohybu, hrabali sa v archívoch, zbierali dobové dokumenty. Nešlo nám o takzvanú „vyváženosť“, dali sme slovo ľuďom, ktorí mali názor a pred dvadsiatimi rokmi odvahu. Položili sme na stôl 26 videí a hodinový dokument. Táto robota nemá v slovenskej produkcii na túto tému obdobu. Je tu a zostane.

Fedor Gál

Film Dobré ráno, Slovensko!:

- Odvysielala ČT a TV JOJ v rámci programov venovaných výročiu novembra 89.
- Film aj videá sú súčasťou dvoch kníh – Fotopublikácie November 89 a reedície knihy Z prvej ruky.
- Film putoval po Slovensku v rámci diskusií o novembri 89 (školy, kluby).
- Videá vychádzali takmer pol roka na stránkach www.tyzden.sk (rubrika „Kauzy“, sekcia „November 89“).
- Pripravuje sa webová stránka, ktorá bude otvoreným archívom a diskusným fórom.

foto: Ján Lorincz a Petra Bombíková

Projekt Adopce na dálku

Nadace pro rozvoj vzdělání v roce 2004 adoptovala a podporuje devět dětí ze Zakarpatské Ukrajiny, které patří k nejchudší vrstvě. Každé dítě dostává **6 tisíc Kč** na školní rok. Peníze jsou určeny na nákup školních pomůcek a podporu jejich vzdělávání. Na projektu spolupracujeme s Diecézní charitou ostravsko-opavskou v Ostravě.

28

Borka Renata
9 let

Ďolog Marija
7 let

Herevič Viktoria
14 let

Kalynič Oksana
12 let

Plaksyna Myroslava
15 let

Pylypčynec Vasyl

Rapovaja Tamara

Rehoš Alina
12 let

Sasin Natalia
17 let

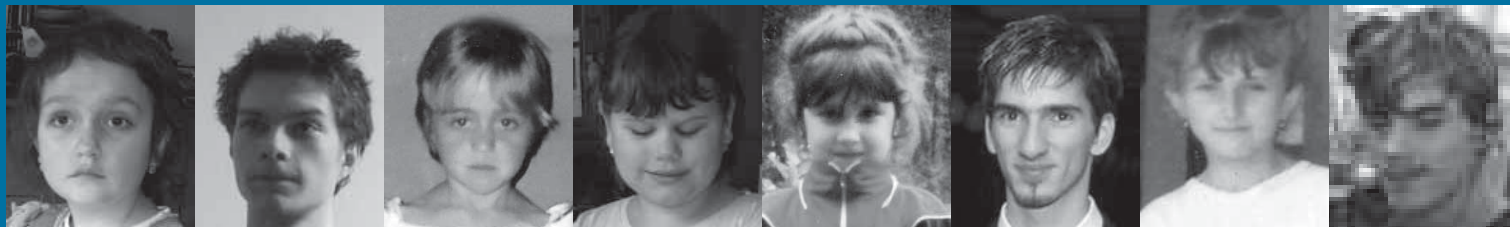
Finanční zhodnocení činnosti

K 31. 12. 2009 vyplatila Nadace pro rozvoj vzdělání na projekty:

Projekt <i>Lehčí rozběh</i>	330 000 Kč
Projekt <i>Asistenti pro nevidomé a hendikepované děti</i> ...	68 000 Kč
Projekt <i>Krok k lepšímu zaměstnání</i>	42 900 Kč
Projekt <i>Hudební nástroje pro hendikepované děti</i>	57 300 Kč
Projekt <i>Učebnice pro nevidomé děti</i>	132 500 Kč
Projekt <i>PC pro hendikepované děti</i>	77 000 Kč
Projekt <i>Za vzděláním do zahraničí</i>	263 000 Kč
Jednotlivci	30 400 Kč
Celkem	1 141 100 Kč

Nadace pro rozvoj vzdělání přijala na financování projektů v roce 2009 dary od:

Proxy – Finance, a.s. (IČ 18623174)	250 000 Kč
BH Securities, a.s. (IČ 60192941)	50 000 Kč
Retail Invest a.s. (IČ 25646273)	50 000 Kč
Celkem:	350 000 Kč

Natálie Aujezdská

Vojtěch Bašta

Renata Borka

Barbora Daňková

Marija Ďolog

Lukáš Ďuriga

Viktoria Herevič

Tadeáš Holeček

Oksana Kalynič

Josefína Kolářová

Sergej Krylov

Roberto Lombino

Karel Lukáš

Martin Maliček

Jakub Matocha

Petra Mikulová

Erik Mináč

Barbora Němcová

Alena Pejčochová

Lucie Pelcová

Myroslava Plaksyna

Jarmila Pohlodková

Tamara Rapovaja

Alina Rehoš

NADACE PRO ROZVOJ VZDĚLÁNÍ

Anežská 10, 110 00 Praha 1

Natalia Sasin

Tomáš Sobek

Lucie Stacke

Matouš Stráník

Jana Svačinová

Marcela Sviželová

Tomáš Szabo

Martina Šebáková

Zuzana Šimková

Martina Tajbnerová

Jakub Tomeš

Adéla Valošková

Hana Veselá

Petra Vymětalíková

Zuzana Wallnerová

Denis Žíla